

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

7. Concilij Trecensis, & Pontigonensis. Hincmari Archiepisc. Rhemensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

qui aliter erga fratres egerint, quam ejusdem Sedis Papæ fieri placuerit, Canonibus quippe jubentibus in talibus absque Romano nibil decerni Pontifice, nec ad Concilium vocari debere decernunt.

Anno DCCCXLIX. Celebrata est Synodus Turonensis adversus Ducem Britonum Nomenorium; Is à Carolo Francorum Rege missus Britanniæ minoris curam suscepserat, aut potius tyrannidem, humanis, Divinisque vastatis, & Episcopis pulsis. Id ubi Leo IV. accepit, litteras ad Ducem scribit, monetque, ut tyrannide abstineat: sed tantum abfuit Britannum corrigi, ut ne Pontificis quidem litteras accipere dignaretur. Id Episcopis Galliæ tam indignum facinus vifum est, ut ad Ducem in hæc verba scriberent: *Ad cumulum malorum omnem leſisti Christianitatem, dum Vicarium Beati Petri Apostolicum, cui DEUS dedit Primum in omni Orbe terrarum, ſpreuſisti, & ne litteras quidem ipſas recepiſti; & quia nolebas à malo definere, timuiſt bene monentem audire. In eo igitur leſisti Apofolos, quorum Princeps eſt Petrus.* .... Et in fratre: *Maximum reatum te contraxiſſe ſimus, quod Epistolam Sedis Apofolice reſpuiſti.* Si tantum tamque indignum facinus viginti duo Galliæ Episcopi crediderunt, quod Dux ſecularis ac Tyrannus, nullóque alio vinculo Pontifici obſtrictus, quam illo communī hominis Christiani, Epifolas Romanas non admifſet; quid dicerent rogo, & quale crimen judicáſſent; si Episcopi tot titulis, ac juramento toties Romæ obnoxij, non tantum Pontificis epifolas non acciperent, ſed tot etiam modis eas neglectuſ haberent? & tamen Parisijs id factum.

Anno DCCCLII. Floruit servatus Lupus: Is epiftola 103. ad Beneficiatum III. ita ſcribit: *In quibusunque ad Religionem vel honestatem ſpectantibus ambiguitatem creat varietas, ut optima queque eniteant, illuc ſollicitudine investigatione credimus recurrentem, unde fidei ubique manavit exordium.*

Anno DCCCLIX. Regino Abbas Monasterij Prumiensis in Chronico ita ſcribit: *Stultitia quidem elogio denotandi, qui illam Petri Sedem aliquo pravo dogmate fallere poſſe arbitrati ſunt, qua nec ſe ſefellit, nec ab aliqua bareſi unquam falli potuit.*

Anno DCCCLXVII. Celebratum eſt Concilium Trecense omnium Galliæ Epifcoporum, qui ita loquuntur: *Judicium vestre auctoritatis Joannem VIII. Summum Pontificem alloquuntur) quod privilegio Divi Petri & Sedis Apofolica in eos, & complices eorum, juxta ſacros Canones*

Spiritu DEI, & totius mundi reverentia conservatos, ac secundum sacre Romanae Ecclesie Prædecessorum vestrorum Decreta protulisis, voto, voce & unanimitate nostrâ gladio Spiritus Sancti persequimur, scilicet quos excommunicatis, excommunicamus, quos ab Ecclesia abiecitis, abjecimus, quos anathematizatis, anathematizamus, & quos regulariter causantes veltra auctoritas & Apostolica Sedes reperit, recipiemus.

Anno DCCCLXXVI. Celebratum est in Gallijs Concilium Pontigonense, in quo Canone primo ita Patres decernunt: *Ut honor Domino, & spirituali Patri nostro Johanni VIII. Universali Pape ab omnibus conservetur, & quæ secundum sacram suam ministerium Apostolicâ auctoritate decreverit, cum summa veneratione ab omnibus suscipiantur, & debita illis reverentia in omnibus conservetur.*

Anno DCCCLXXXII. Obiit Hincmarus Archiepiscopus Rhemensis, qui licet Romæ infestus, non potuit tamen non cedere veritati; sic enim de auctoritate Romani Pontificis loquitur in epistola ad Nicolaum I. *In omnibus dubijs vel obscuris, que ad rectâ fidei tenorem, vel pietatis dogmata pertinent, sancta Romana Ecclesia, ut omnium Ecclesiastarum Mater & Magistra, nutrix ac doctrix est consulenda, & ejus salutaria monita sunt tenenda; unde quoniام sicut R. Innocentius ad Decentium Eugubinum Episcopum scribit, manifestum est, in omnem Italiam, Gallias, Hispanias, Africam, atque Siciliam, Insulásque interjacentes nullam instituisse Ecclesiam, nisi eos, quos Venerabilis Petrus aut ejus successores constituerunt Sacerdotes; oportet hoc sequi, quod Romana tenet Ecclesia, ne dum peregrinis institutionibus studeant, caput institutionum videantur amittere. Idem in libro de Prædestinatione contra Godescalcum cap. 4. Sequimur autem, quod Catholica & Apostolica nos docet sancta Romana Ecclesia, que in fide nos genuit. Idem Hincmarus præfatione ad Nicolaum I. PP. Néque enim fas est, ut absque Vicario DEI, absque Clavigero Celi, absque curru & auriga spiritualis Israëlis, absque Universitatem Pontifice, absque singulari Pastore, absque Unico Papa, absque omnium Arbitrio aliquid confunmetur, aut divulgetur: Tu enim tenes claves David. Tu acceperisti claves scientie. In arca quippe pectoris tui, arca Testamenti & manna celestis saporis requiescunt. Tu enim, quod ligas, nemo solvit, quod solvis, nemo ligat: qui aperis, & nemo claudit, claudis & nemo aperit. Vicem namque in terris possides DEI.*

VIII. Anno MCIX. Moritur S. Anselmus ex Abbatte Beccensi (qui locus est in Normandia Galliae provincia) postea Archiepiscopus Can-